

[Indenrigsministeren]

ge CPR-numrene udleveret til Danmarks Statistik.

Der har heller ikke for mig været tvivl om – og det er vigtigt at få med – at kommunalbestyrelserne har pligt til straks at følge tilsynsmyndighedens pålæg om at udlevere oplysningerne i den foreskrevne form, uanset hvad de måtte mene om selve lovgrundlaget for udleveringen. Er kommunalbestyrelsesmedlemmer i tvivl om lovgrundlaget, er det deres gode ret at få dette grundlag prøvet ved domstolene, men det kan ikke ske på bekostning af de 269 kommuner, som nu må se i øjnene, at bistandslovsstatistikken måske bliver forsinket og dermed den hjælp i kommunernes daglige arbejde, som bl. a. er statistikens formål.

Men jeg er ligesom hr. Hagen Hagensen alvorligt bekymret over den situation, der er opstået, og for de demokratiske principper i det kommunale selvstyre. Det kommunale selvstyre er – og det ved hr. Hagen Hagensen utvivlsomt også – et selvstyre inden for lovens rammer. Det er en konsekvens heraf, at et kommunalbestyrelsesmedlem ikke med henvisning til sin samvittighed kan undlade at overholde landets lovgivning. Selv om tvangen, som i øvrigt ikke er nogen straf, retter sig imod de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer, er formålet at få kommunalbestyrelserne som sådanne til at følge landets lovgivning. Jeg tror modsat hr. Hagen Hagensen, at det store flertal af kommunalbestyrelsesmedlemmer herhjemme vil føle deres retssikkerhed krænket og vil gøre det med god ret, såfremt regeringen ikke sikrer sig, at oplysningerne udleveres.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til endnu en gang kraftigt at opfordre til at udlevere de ønskede oplysninger til Danmarks Statistik. Jeg håber, at denne opfordring vil blive fulgt af de kommunalbestyrelser, som nu har fået frist til den 23. oktober med at udlevere.

Af samme grund vil jeg ikke nu medvirke til at skærpe en konflikt ved at udtale mig om, hvad der ellers skal ske.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg ville gerne have kunnet sige tak til ministeren, hvis han havde skabt nogen klarhed, men det synes jeg bare ikke han gjorde. Det er meget godt med at tale om alt det, der

har været i tiden forud, men det er slet ikke det, jeg har ønsket med det spørgsmål, jeg har stillet. Forholdet er det, hvis vi skal se på de ting, at der er tvivl om, hvad der egentlig har været af pligt for en kommunalbestyrelse til at udlevere CPR-numre. Der er to love, hvoraf den ene siger, man skal give nogle oplysninger, den anden siger, at man skal bevare tavshed om det, man ved og har fået at vide. Det skal efter min mening afklares ved en retsafgørelse, og den synes jeg ministeren skulle vente på og klart tilkendegive at han vil vente på.

Hvad har han gjort nu? Han har sat en ny frist, men den behøvede han såmænd slet ikke at sætte, for man ved jo godt, at de kommunalbestyrelser, der ønsker at beskytte deres borgere, vil blive ved med at gøre det, og derfor er en ny frist slet ikke noget, når den ikke følges op af det, som ministeren klart skulle have givet til kende, nemlig at han efter denne frist vil det og det, eller også at vi, uanset om det ikke er opfyldt inden fristen, afventer, hvad domstolene vil sige om disse forhold. For at tilsynsmyndigheden kan pålægge en kommunalbestyrelse tvangsbøder for, at den ikke gør dette eller hint, skal der jo netop være den fornødne klarhed til stede; det er der bare ikke. Så kan man ikke sige, der er pligt til at følge noget, som tilsynsmyndigheden måtte sige, når den fornødne klarhed ikke er til stede.

Det er denne tvivl, der skal afgøres af domstolene, og jeg synes, at ministeren gør det kommunale selvstyre skade ved ikke klart at tilkendegive, hvad han vil, hvis der ikke sker dette eller hint inden den frist, han nu har sat. Jeg synes, det er forkert, og at han dermed er med til for mig at se at ødelægge noget af det, vi har bygget op, hvor der også skal være en ret for nogle til at beskytte borgeren, og det er der altså nogle kommunalbestyrelser med et flertal der har ønsket at gøre.

Arentoft (FP):

Dette spørgsmål om tvangsbøder er jo en del af hele spørgsmålet i forbindelse med CPR-sagen. Den 23. juni stillede jeg et spørgsmål, nr. 899, til indenrigsministeren i den socialdemokratiske mindretalsregering og fik et svar den 6. juli, hvor den daværende indenrigsminister bl. a. svarede, at han